

ਸੰਗੀਤ ਵਾਦਨ

(ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ)

PARADISE PRINTERS (I)

209 II Industrial Area, Phase-I

Chandigarh-160 002

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਐਡੀਸ਼ਨ 2017.....5,000 ਕਾਪੀਆਂ

All rights, including those of translation, reproduction and annotation etc., are reserved by the Punjab Government.

ਲੇਖਕ : ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ	ਸੰਗੀਤ ਟੀਚਰ	ਸ.ਸ.ਸ.ਸ. ਸੈਕਟਰ 37-ਜੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਲੇਖਕ ਤੇ ਸੋਧਕ: ਸ਼ਾਹੀ ਅਰਵਿੰਦ	ਰਿਟਾਇਡ ਸੰਗੀਤ ਟੀਚਰ	ਸ.ਸ.ਸ.ਸ. 3ਬੀ-1 ਐੱਸ.ਏ.ਐੱਸ.ਨਗਰ
ਅਨੁਵਾਦਕ : ਕੇਨੂੰ ਭੱਟੀ	ਰਿਟਾਇਡ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ	ਆਦਰਸ਼ ਸ.ਸ.ਸ.ਖਟਕਰ ਕਲਾਂ ਸ਼ਾਹੀਦ ਖ਼ਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ
ਵਿਸ਼ਾ-ਕੋਆਡੀਨੇਟਰ: ਚਹਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ	ਲੈਕਚਰਾਰ ਮਿਊਜਿਕ	ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਐੱਸ.ਏ.ਐੱਸ.ਨਗਰ
ਚਿੱਤਰਕਾਰ: ਸ.ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ	ਜੁਨੀਅਰ ਆਰਟਿਸਟ	ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਚੇਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਅਲੀ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂ-ਖੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।
(ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ 'ਵਾਟਰ ਮਾਰਕ' ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੀ ਛਪਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ)

ਮੁੱਲ : ₹ 29.00 ਰੁਪਏ

ਸਕੱਤਰ: ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ-160062 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮੈਸ. ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ (ਆਈ), 240, ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਏਰੀਆ, ਫੇਜ਼-1, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀ ਗਈ।

ਮੁੱਖ ਬੰਧ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਕੂਲ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ (ਵਾਦਨ) ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਮਿਡਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਅਜੋਕੇ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਸਾਲ 2010-11 ਤੋਂ ਖੇਤਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। ਸੋਧੇ ਗਏ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਗੀਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾਖਲਾ ਸਾਲ 2012-13 ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਹੱਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਰਲ, ਰੋਚਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਾਦਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੁਰ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਣ।

ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਚੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਪਰਸਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ
ਭਾਗ - ਪਹਿਲਾ
ਛੇਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ-ਨੰ:	ਵਿਸ਼ਾ	ਪੰਨਾ ਨੰ:
ਪਾਠ-1	ਸੰਗੀਤ (ਗਾਇਨ, ਵਾਦਨ ਅਤੇ ਨ੍ਰਿਤ)	2
ਪਾਠ-2	ਅਲੰਕਾਰ	4
ਪਾਠ-3	ਆਰੋਹ - ਅਵਰੋਹ	6
ਪਾਠ-4	ਲੈਅ (ਵਿਲੰਬਿਤ, ਮੱਧ, ਦਰੁੱਤ)	7
ਪਾਠ-5	ਸਪਤਕ (ਮੰਦਰ, ਮੱਧ, ਤਾਰ)	8
ਪਾਠ-6	ਸਵਰ (ਸੁੱਧ ਸਵਰ)	9
ਪਾਠ-7	ਪੰਜ ਅਲੰਕਾਰ	10
ਪਾਠ-8	ਤਾਲਾਂ (ਦਾਦਰਾ ਤੇ ਕਹਿਰਵਾ)	12

ਭਾਗ - ਦੂਜਾ
ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ-1	ਸਵਰ (ਸੁੱਧ, ਕੋਮਲ, ਤੀਵਰ)	14
ਪਾਠ-2	ਨਾਦ (ਅਨਾਹਤ, ਆਹਤ)	16
ਪਾਠ-3	ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ :- ਵਾਦੀ ਸਵਰ, ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰ, ਅਨੁਵਾਦੀ ਸਵਰ, ਵਿਵਾਦੀ ਸਵਰ, ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ	18
ਪਾਠ-4	ਰਾਗ, ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ	20
ਪਾਠ-5	ਪਕੜ	22
ਪਾਠ-6	ਸ਼ਰੁਤੀ	23
ਪਾਠ-7	ਪੰ: ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ	25
ਪਾਠ-8	ਸਿਤਾਰ ਵਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕੇਤ	28
ਪਾਠ-9	ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ	30
ਪਾਠ-10	ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ	32
ਪਾਠ-11	ਤਾਲਾਂ (ਤਿੰਨ ਤਾਲ; ਰੂਪਕ ਤਾਲ)	34

ਭਾਗ ਤੀਜਾ ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ-1	ਜਾਤੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿਦੇ ਹਨ (ਔੜਵ ਸ਼ਾੜਵ ਸੰਪੂਰਨ) ਤੇ ਉਪਜਾਤੀਆਂ	36
ਪਾਠ-2	ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ :- ਮਾਤਰਾ, ਸਮ, ਵਿਭਾਗ, ਤਾਲੀ, ਖਾਲੀ, ਆਵਰਤਨ	39
ਪਾਠ-3	ਵਾਦਕ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਔਗੁਣ	41
ਪਾਠ-4	ਥਾਟ	43
ਪਾਠ-5	ਪੰਡਿਤ ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਜੀ	45
ਪਾਠ-6	ਸਵਰ ਲਿਪੀ	48
ਪਾਠ-7	ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ	50
ਪਾਠ-8	ਰਾਗ ਖਮਾਜ	53
ਪਾਠ-9	ਤਾਲਾਂ (ਇੱਕ ਤਾਲ ਤੇ ਝਪ ਤਾਲ)	55
ਪਾਠ-10	ਧੁਨ ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਰਾਗ ਖਮਾਜ	57
ਪਾਠ-11	ਸਿਤਾਰ	60
ਪਾਠ-12	ਛੇਵੀਂ, ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਦੁਗਣ	63
ਪਾਠ-13	ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ	65

ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ
ਛੇਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ 1

ਸੰਗੀਤ (ਗਾਇਨ, ਵਾਦਨ ਅਤੇ ਨ੍ਰਿਤ)

ਸਵਰ, ਤਾਲ, ਖੁੱਧ ਉਚਾਰਣ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਖੁੱਧ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਗਾਇਆ-ਵਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਬਦ, ਗੀਤ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਪਸਰਗ ਲਗਾ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ 'ਸੰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੱਛਾ ਅਤੇ 'ਗੀਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਗਾਣਾ। ਸੰਗੀਤ ਗਾਇਨ, ਵਾਦਨ ਅਤੇ ਨ੍ਰਿਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਗਾਇਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਬਸ਼੍ਰੇਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਕਲਾਵਾਂ ਅਪਣੇ-ਅਪਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਗਾਇਨ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਰੂਪ, ਸੁਗਮ ਰੂਪ ਅਤੇ ਲੋਕਗੀਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਦਨ ਅਪਣੇ ਏਕਲ ਰੂਪ, ਵਰਿੰਦਵਾਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਰਿਤ, ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨ੍ਰਿਤ, ਸੁਗਮਨ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨ੍ਰਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਕਲਾਵਾਂ ਹਨ :-

ਗਾਇਨ : ਜਿਸ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਕੰਠ ਰਾਹੀਂ ਸਵਰ, ਲੈਅ ਅਤੇ ਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਇਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਾਦਨ : ਜਿਸ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਅ ਅਤੇ ਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਾਜ ਤੇ ਵਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਦਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਿਤ : ਜਦੋਂ ਅਪਣੇ ਆਤਮਿਕ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲ ਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ
ਸਰੀਰਿਕ ਮੁਦਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਨਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗਾਇਨ ਵਾਦਨ ਅਤੇ ਨ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸਵਤੰਤਰ ਸਥਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ (ਗਹਿਰਾ) ਗੂੜ੍ਹਾ ਸਬੰਧ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ।

*****

ਪਾਠ 2

ਅਲੰਕਾਰ

ਜਦ ਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਰੋਹ, ਅਵਰੋਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਲੰਕਾਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਭੂਸ਼ਣ ਜਾਂ ਗਹਿਣਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਭੂਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੂਪ ਸੁਰ ਅਤੇ ਲੈਅ ਨਾਲ ਵਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਦਨ ਦੀ ਸੋਭਾ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਨਿਖਾਰ ਲਿਆ ਸਕਣ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਣ।

ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭ :-

1. ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
2. ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਸਵਰ ਗਿਆਨ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਅ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
3. ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਜ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਧੁਰਤਾ ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
4. ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਚੱਲ-ਅਚੱਲ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

5. ਇਹ ਸਾਜ ਤੇ ਰਿਆਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੀ ਉਗਲੀ ਪੱਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
6. ਇਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਬਕਾਵਟ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਸਾਜ ਵਜਾਉਣ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ।
7. ਇਸ ਨੂੰ ਵਜਾਉਣ ਤੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 3

ਆਰੋਹ - ਅਵਰੋਹ

ਆਰੋਹ :- ਆਰੋਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦਾ ਕ੍ਰਮ, ਅਰਥਾਤ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ “ਸ” ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ “ਸਾ” ਤੱਕ ਚੜ੍ਹਦਾ ਕ੍ਰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧਾ ਨੀ ਸਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦਾ ਕ੍ਰਮ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕ੍ਰਮਿਕ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਵਰੋਹ :- ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਤਰਦਾ ਕ੍ਰਮ, ਜਦੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸਾ ਤੋਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ “ਸ” ਤੱਕ ਜਾਣ ਨੂੰ ਅਵਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਨੀ ਧਾ ਪ ਮ ਗ ਰੇ ਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਕ੍ਰਮ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਆਵਾਜ਼ ਕ੍ਰਮਿਕ ਨੀਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਵਾਦਕ ਗਾਉਂਦੇ ਜਾਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ; ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਰ ਤੇ ਠਹਿਰਦੇ ਉਪਰ ਨੀਚੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਉਤਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਰੋਹ, ਅਵਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

*****

ਪਾਠ 4

ਲੈਅ

ਲੈਅ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਤਪਤੀ 'ਲੀ' ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਨਾ' ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਚਾਲ ਨੂੰ ਲੈਅ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੈਅ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਲੈਅ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :-

1. ਵਿਲੰਬਿਤ ਲੈਅ
2. ਮੱਧ ਲੈਅ
3. ਦਰੁੱਤ ਲੈਅ

1. ਵਿਲੰਬਿਤ ਲੈਅ :- ਜਿਸ ਲੈਅ ਦੀ ਗਤੀ ਬਹੁਤ ਧੀਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਸਧਾਰਣ ਗਤੀ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਨੀਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਲੰਬਿਤ ਲੈਅ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਮੱਧ ਲੈਅ :- ਜਿਹੜੀ ਲੈਅ ਨ ਜਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਧੀਮੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਸਧਾਰਣ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਲੈਅ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3. ਦਰੁੱਤ ਲੈਅ :- ਮੱਧ ਲੈਅ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਲੰਬਿਤ ਲੈਅ ਤੋਂ ਚੌਗੁਣੀ ਲੈਅ ਨੂੰ ਦਰੁੱਤ ਲੈਅ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੈਅ ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਬਿਰਕਨ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 5

ਸਪਤਕ

ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਪਤਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :- ਇਹ ਸਵਰ ਹਨ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ ।

ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਧੁਨੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਮੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਪਤਲੀ ਅਤੇ ਬਰੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਧਵਨੀ ਦੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸਪਤਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ :-

1. ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ :- ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਸਵਰਲਿੱਪੀ ਪੱਦਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਨੀਚੇ ਬਿੰਦੂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :- ਰੇ, ਗ, ਮ ।

2. ਮੱਧ ਸਪਤਕ :- ਇਸ ਸਪਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੀਵੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਧਾਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ :- ਰੇ, ਗ, ਮ ।

3. ਤਾਰ ਸਪਤਕ :- ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਦੁਗਣੀ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਦੇ ਲਈ ਸਵਰ ਲਿੱਪੀ ਪੱਦਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਬਿੰਦੂ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :- ਰੇ, ਗ, ਮ ।

*****

ਪਾਠ 6

ਸਵਰ

ਸਵਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ :- ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਉਪਯੋਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹੇ ਜਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰ :- ਉਹ ਸਵਰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ :-

ਲੜੀ ਨੰ:	ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ	ਉਚਾਰਣ ਵਿੱਚ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ
1	ਸ਼ੜਜ	ਸ
2	ਰਿਸ਼ਭ	ਰੇ
3	ਗੰਧਾਰ	ਗ
4	ਮੱਧਮ	ਮ
5	ਪੰਚਮ	ਪ
6	ਧੈਵਤ	ਧ
7	ਨਿਸ਼ਾਦ	ਨੀ

ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਸਵਰਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਸਵਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਾਠ 7 ਪੰਜ ਅਲੰਕਾਰ

(1)

1. ਆਰੋਹ - ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ
ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ
- ਅਵਰੋਹ - ਸਾ ਨੀ ਧਾ ਪਾ ਮਾ ਗਾ ਰੇ ਸਾ
ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ ਦਾ ਰਾ

(2)

2. ਆਰੋਹ - ਸਾਸਾ ਰੇਰੇ ਗਾਗਾ ਮਾਮਾ ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ ਨੀਨੀ ਸਾਸਾ
ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ
- ਅਵਰੋਹ - ਸਾਸਾ ਨੀਨੀ ਧਾਧਾ ਪਾਪਾ ਮਾਮਾ ਗਾਗਾ ਰੇਰੇ ਸਾਸਾ
ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ ਦਾਰਾ

(3)

3. ਆਰੋਹ - ਸਾਰੇਗਾ ਰੇਗਾਮਾ ਗਾਮਾਪਾ ਮਾਪਾਧਾ ਪਾਧਾਨੀ ਧਾਨੀਸਾ
ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ
- ਅਵਰੋਹ - ਸਾਨੀਧਾ ਨੀਧਾਪਾ ਧਾਪਾਮਾ ਪਾਮਾਗਾ ਮਾਗਾਰੇ ਗਾਰੇਸਾ
ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾ

(4)

4. ਆਰੋਹ - ਸਾਰੇਗਾਮਾ ਰੇਗਾਮਪਾ ਗਾਮਪਾਧਾ ਮਾਪਾਧਾਨੀ ਪਾਧਾਨੀਸ਼ਾ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ

ਅਵਰੋਹ - ਸ਼ਾਨੀਧਾਪਾ ਨੀਧਾਪਮਾ ਧਾਪਮਾਗਾ ਪਮਾਗਾਰੇ ਮਾਗਾਰੇਸ਼ਾ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾ

(5)

5. ਆਰੋਹ - ਸਾਰੇਸਾਰੇਗਾ ਰੇਗਾਰੇਗਾਮਾ ਗਾਮਗਾਮਪਾ ਮਾਪਮਾਪਾਧਾ ਪਾਧਾਪਾਧਾਨੀ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ

ਧਾਨੀਧਾਨੀਸ਼ਾ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ

ਅਵਰੋਹ - ਸ਼ਾਨੀਸ਼ਾਨੀਧਾ ਨੀਧਾਨੀਧਾਪਾ ਧਾਪਾਧਾਪਮਾ ਪਮਾਪਮਾਗਾ ਮਾਗਮਾਗਾਰੇ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ

ਗਾਰੇਗਾਰੇਸ਼ਾ
 ਦਾਰਾਦਾਰਾਦਾ

*****

ਪਾਠ 8

ਤਾਲਾਂ (ਦਾਦਰਾ ਤੇ ਕਹਿਰਵਾ)

ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਤਾਲ ਦਾ ਪਰਿਚੈ : ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ 8 ਮਾਤਰਾਂ ਦੀ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਖਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁਗਮ ਤੇ ਸਰਲ ਸੰਗੀਤ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਬਦ, ਭਜਨ, ਗਜ਼ਲ, ਲੋਕਗੀਤ ਆਦਿ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ :-

ਮੱਧ ਲੈਅ	ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ	ਇੱਕ ਗੁਣ
ਮਾਤਰਾ	1 2 3 4	5 6 7 8
ਤਾਲ ਦੇ ਬੋਲ	ਧਾ ਗੇ ਨਾ ਤੀ	ਨਾ ਕੇ ਧਿੰ ਨਾ
ਚਿੰਨ੍ਹ	X	O

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਤਾਲ ਦਾ ਪਰਿਚੈ :- ਦਾਦਰਾ ਤਾਲ 6 ਮਾਤਰਾਂ ਦੀ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਮ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਮਾਤਰਾ ਖਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਲ ਹਲਕੀਆਂ ਫੁਲਕੀਆਂ ਗਤਾਂ ਤੇ ਧੁਨਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੱਧ ਲੈਅ	ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ	ਇੱਕ ਗੁਣ
ਮਾਤਰਾ	1 2 3	4 5 6
ਤਾਲ ਦੇ ਬੋਲ	ਧਾ ਧਿੰ ਨਾ	ਧਾ . ਤਿੰ ਨਾ
ਚਿੰਨ੍ਹ	X	O

ਭਾਗ ਦੂਜਾ
ਸੱਤਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ 1

ਸਵਰ (ਸ਼ੁੱਧ, ਕੋਮਲ, ਤੀਵਰ)

ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਉਪਯੋਗੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਪਨੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਵਰ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ :-

1. ਅਚਲ ਸਵਰ
2. ਚਲ ਸਵਰ

1. ਅਚਲ ਸਵਰ :- ਜਿਹੜੇ ਸਵਰ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਗਾਂ ਤੇ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਚਲ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦੋ ਹਨ ਸ ਅਤੇ ਪ।

2. ਚਲ ਸਵਰ :- ਸ, ਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਵਰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਜਗਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਜਾਂ ਨੀਚੇ ਵੱਲ ਹੋ ਜਾਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ 5 ਹਨ ਕੇ, ਗ, ਮ, ਧ, ਨੀ।

ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰ :- ਚਲ ਅਤੇ ਅਚਲ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਅਪਣੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਹਨ :- ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ। ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕ ਸਵਰ' ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੋਮਲ ਸਵਰ :- ਜਦੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਹਨ ਰੇ ਗ ਧ ਨੀ। ਸਵਰ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਥਲੇ ਇਕ ਛੋਟੀ-ਛੋਟੀ ਰੇਖਾ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕੋਮਲ ਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ - ਰੇ ਗੁ ਧੁ ਨੀ।

ਤੀਵਰ ਸਵਰ :- ਜਦੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੀਯਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸਨੂੰ ਤੀਵਰ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਲਈ ਸਵਰ ਦੇ ਉਪਰ ਇੱਕ ਖੜੀ ਰੇਖਾ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :- ਮ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਧ ਸਵਰ, ਕੋਮਲ ਸਵਰ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਸਵਰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੁਲ 12 ਸਵਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ :-

ਸ, ਰੇ, ਰੇ, ਮ, ਗੁ, ਗ, ਮ, ਮ, ਪ, ਧ, ਧ, ਨੀ, ਨੀ।

*****

ਪਾਠ 2

ਨਾਦ

ਸਥਿਰ ਅੰਦੋਲਨ ਸੰਖਿਆ ਵਾਲੀ ਮਧੁਰ ਧਵਨੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ-‘ਆਵਾਜ਼’।

ਨਾਦ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ :-

1. ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ
2. ਆਹਤ ਨਾਦ

ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ :- ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਘਾਤ ਜਾਂ ਚੋਟ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ- ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਸਾਂ-ਸਾਂ ਜਾਂ ਸਨਸਨਾਹਟ ਸੁਨਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧੁਨੀ ਸੰਗੀਤ ਉਪਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਸਿਰਫ ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਹਤ ਨਾਦ :- ਆਹਤ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਚੋਟ’। ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸੀ ਸੌਟ (ਚੋਟ), ਰਗੜ, ਸਪਰਸ਼ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਹਤ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਉਪਯੋਗੀ ਧੁਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :

1. ਜਦੋਂ ਕਿਸੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਿਸੀ ਦੂਜੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਅਘਾਤ ਜਾਂ ਚੋਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ - ਤਬਲਾ ‘ਢੋਲਕ’ ਨਗਾੜਾ ਆਦਿ ਹੱਥ ਆਦਿ ਦੀ ਚੋਟ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਹਤ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਜਦੋਂ ਕਿਸੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਂ ਰਗੜ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇ ਜਿਵੇਂ ਵਾਇਲਨ, ਸਾਰੰਗੀ ਆਦਿ (ਗਜ) ਨਾਲ ਸਿਤਾਰ ਤੇ ਮਿਜ਼ਰਾਵ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਹਤ ਨਾਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
3. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਹਿਨਾਈ, ਬੀਨ, ਬੰਸਰੀ, ਹਾਰਮੋਨਿਯਮ ਆਦਿ ਹਵਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ (ਕੰਠ) ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਹਤ ਨਾਦ ਕਹਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 3 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ

ਵਾਦੀ ਸਵਰ

ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਵਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਗ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਗ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਸਵਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਤੇ ਸਵਰਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠਹਿਰਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਦੀ ਸਵਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵ ਸਵਰ ਅੰਸ਼ਸਵਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਵਰ, ਮੁੱਖਸਵਰ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸਵਰ ਆਦਿ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਇਸ ਵਾਦੀ ਸਵਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਸਵਰ ਗੰਧਾਰ (ਗ) ਹੈ।

ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰ

ਰਾਗ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਰ 'ਸਮਵਾਦੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ' ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਾਦੀ ਸਵਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਵਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰ ਦਾ ਪਰਮ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ 'ਮੰਤਰੀ' ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰ ਧੈਵਤ (ਧ) ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦੀ ਸਵਰ

ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਾਦੀ ਸਮਵਾਦੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸਵਰਾਂ ਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸਵਰ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਹੜੇ ਸਵਰ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ

ਨੂੰ ਸਮਵਾਦੀ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ - ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਰਜਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਸਮਵਾਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਗ, ਧ ਸੂਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਵਰ ਅਨੁਵਾਦੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਵਾਦੀ ਸਵਰ

ਵਿਵਾਦੀ ਸਵਰ ਦਾ ਆਮਤੋਰ ਤੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁਖੱਤਾ ਜਾਂ ਸਵਰੂਪ ਵਿਗੜਨ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਵਰ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਰੰਜਕਤਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿਗੜਨ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਨੂੰ ਝਗੜਾਲੂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ

ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - 'ਮਨਾਹੀ' ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇ ਅਰਥਾਤ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਮ ਅਤੇ ਨੀ ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ ਹਨ। ਵਿਵਾਦੀ ਸਵਰ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਕੱਦੇ ਕੱਦੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਇਕ ਰਾਗ ਦਾ ਵਰਜਿਤ ਸਵਰ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਜਾਂ ਸਮਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 4

ਰਾਗ, ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ

ਰਾਗ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਨਮ 'ਰੰਜੂ' ਧਾਤੂ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨਾ'। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ (ਧੁਨੀ) ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਾਂ ਅਤੇ ਵਰਣਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਨੰਦਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੰਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਤ ਸਵਰ ਹੋਣ ਉਸ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

'ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ' ਵਿੱਚ ਰਾਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ :-

“ਸਵਰ ਅਤੇ ਵਰਣ ਨਾਲ ਸਜੀ ਧੁਨੀ ਜਿਹੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੰਨ ਦਾ ਰੰਜਨ ਕਰੇ, ਰਾਗ ਕਹਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।”

ਰਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ :-

1. ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਰੰਜਕਤਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
2. ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੰਜ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤ ਸਵਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
3. ਰਾਗ ਵਿੱਚ 'ਸ' ਸਵਰ ਕਦੇ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪਤਕ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਵਰ ਹੈ।
4. ਰਾਗ ਵਿੱਚ 'ਮ' ਅਤੇ 'ਪ' ਸਵਰ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ 'ਪ' ਸਵਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਤਾਂ 'ਮ' ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।

5. ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਆਰੋਹ, ਅਵਰੋਹ, ਥਾਟ, ਜਾਤੀ, ਵਾਦੀ, ਸਮਵਾਦੀ, ਪਕੜ ਸਮਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
6. ਰਾਗ ਕਿਸੀ ਥਾਟ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
7. ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਵਰ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਰੂਪ (ਕੋਮਲ, ਤੀਵਰ) ਇੱਕਠੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ।
8. ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਵਰ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।
9. ਰਾਗ ਗਾਏ ਵਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

*****

ਪਾਠ 5

ਪਕੜ

ਉਹ ਸਵਰ-ਸਮੂਹ ਜਿਸ 'ਤੋ' ਕਿਸੀ ਰਾਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਵੇ, ਬੋਧ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਦੀ ਪਕੜ ਹੈ :-
ਪ ਗ, ਰੇ ਗ, ਸ ਰੇ, ਧ ਸ। ਪਕੜ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਗਾਈ ਜਾਂ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੀ ਪਕੜ ਅਲਗ-ਅਲਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਉਣ-ਵਜਾਉਣ ਸਮੇਂ ਰਾਗ ਦੀ ਪਕੜ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਕੜ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ ਦੀ ਪਕੜ ਹੈ :-

ਸਾ ਰੇ, ਸਾ, ਸਾ ਧਾ ਸਾ ਰੇ ਗਾ, ਪਾ ਗ, ਧਪ ਗ ਰੇ ਸਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਸੂਰ ਸੰਗਤੀ ਤੋਂ ਝੱਟ ਪਹਿਚਾਨ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਭੁਪਾਲੀ ਰਾਗ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 6

ਸ਼ਰੂਤੀ

ਉਹ ਸੂਖਮ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕਣ ਅਤੇ ਅਲਗ ਤੋਂ ਪਹਿਚਾਨ ਸਕਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਬਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਤੀ ਹੈ :-

‘ਸ਼ਰੂ ਅਤੇ ਇਤੀ ਸ਼ਰੂਤੀ’

ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੁਣ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲਈਏ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ‘ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ’ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ, “ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲਗ ਪਹਿਚਾਨੀ ਜਾ ਸਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਰੂਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।” ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਰੂਤੀ ਉਹ ਧੁਨੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇ, ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਪਛਾਣੀ ਜਾ ਸਕੇ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮਧੁਰ ਹੋਵੇ। ਬਾਈ ਸ਼ਰੂਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ :

1. ਤੀਵਰਾ	2. ਕੁਮੁਦਵਤੀ
3. ਮੰਦਾ	4. ਛੰਦੋਵਤੀ
5. ਦਯਾਵਤੀ	6. ਰੰਜਨੀ
7. ਰਕਤਿਕਾ	8. ਰੌਦੀ
9. ਕ੍ਰੋਧੀ	10. ਵਜਰਿਕਾ
11. ਪ੍ਰਮਾਰਿਣੀ	12. ਪ੍ਰੀਤੀ
13. ਮਾਰਜਨੀ	14. ਕਸ਼ਿਤੀ

15. ਰਕਤਾ	16. ਸੰਦੀਪਨੀ
17. ਅਲਾਪਨੀ	18. ਮਦੰਤੀ
19. ਰੋਹਿਣੀ	20. ਰੰਭਾ
21. ਉਗਰਾ	22. ਕਸ਼ੋਭਣੀ

ਇਹਨਾਂ ਬਾਈ ਸ਼ਰੂਤੀਆਂ ਦਾ ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ 22 ਸ਼ਰੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ 'ਸੁਰ' ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਇਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸੁਰਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 7

ਪੰ: ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਸਤੰਭ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਅੰਕਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਗੀਤ ਜਗਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮੁੱਲ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਰਿਣੀ ਰਹੇਗਾ।

ਚਿੱਤਰ-(1)

ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 10 ਅਗਸਤ ਸੰਨ 1860 ਈ. ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਬਾਲਕੋਸ਼ਵਰ ਨਾਮਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਖਾਸ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀ, ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਆਪ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਿਤਾਰ, ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਬੰਸਰੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ। ਸੇਠ ਬਲੱਭਦਾਸ ਤੋਂ ਸਿਤਾਰ, ਗੁਰੂ ਰਾਵ ਬੁਆ ਬੇਲਬਾਬਕਰ, ਜੈਯਪੁਰ ਤੋਂ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਖਾਂ, ਗਵਾਲਿਅਰ ਦੇ ਪੰ: ਏਕਨਾਥ ਆਦਿ ਗੁਰਜਨਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ। ਸੰਨ 1883 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਏ., ਸੰਨ 1890 ਵਿੱਚ ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪ ਆਪਣੇ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਮਨ ਵਕਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ।

ਸੰਨ 1904 ਵਿੱਚ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੰਗੀਤ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਖਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਉਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੜੇ-ਬੜੇ ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੁਰਲਭ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਗੋਸ਼ਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਵਰ ਲਿਪੀਆਂ ਭਾਤਖੰਡੇ ਕ੍ਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ 6 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਕਰਕੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਲਈ ਅਥਾਹ ਭੰਡਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ।

ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਲਿੱਪੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਸਰਲ ਅਤੇ ਨਵੀਨ ਸਵਰਲਿਪੀ ਦੀ ਪੱਦਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਭਾਤਖੰਡੇ ਸਵਰਲਿਪੀ ਪੱਦਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਇਕ ਨਵੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਥਾਟ-ਰਾਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੇਹਰਾ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ 10 ਥਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਿਤ ਕੀਤਾ।

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੇਡੀਓ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਸੰਨ 1916 ਵਿੱਚ ਬੜੋਦਾ ਨਰੇਸ਼ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਰਿਸ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਕਾਲਜ ਲਖਨਊ, ਮਾਧਵ ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਿਆਲਾ ਗਵਾਲਿਅਰ, ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਕਾਲਜ ਬੜੋਦਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਈ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸੰਗੀਤ ਪਦੱਤੀ (ਕ੍ਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ ਮਾਲਿਕਾ 6 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ) ਭਾਤਖੰਡੇ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ 4 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ, ਲਕਸ਼ਿਅ ਸੰਗੀਤ, ਸਵਰ ਮਾਲਿਕਾ ਆਦਿ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਅਨੇਕ ਖਿਆਲ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਹਰਗੰਗ' ਉਪਨਾਮ ਤੋਂ 250 ਦੇ ਲਗਭਗ ਲਕਸ਼ਣ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਚਤੁਰ' ਉਪਨਾਮ ਤੋਂ ਕੀਤੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 19 ਸਤੰਬਰ ਸੰਨ 1938 ਈ. ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੰਗੀਤ, ਖੋਜ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਿਆ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਨੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਲਣੀ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ 8

ਸਿਤਾਰ ਵਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਕੇਤ

ਸਿਤਾਰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਝ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ।

ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਰਖਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਾਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤਾਰ ਦੀ ਧਵਨੀ ਬਾਕੀ ਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਾਕੀ ਤਾਰਾਂ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਿਰਫ ਚਿਕਾਰੀ ਦੀ ਤਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਸਿਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਚਲਾਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਕੜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਠੀਕ ਢੰਗ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਸਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1. ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਬੋਲ ਨਿਕਾਲਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ (ਵਿਧੀ)

ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੋ ਬੋਲ ਹਨ, ਦਾ ਅਤੇ ਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਬੋਲ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ-

(1) ਦਾ :- ਜਦੋਂ ਮਿਜ਼ਰਾਬ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਲਿਆਂਦੇ ਹੋਏ ਤਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 'ਦਾ' ਦਾ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਰਾ :- ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਦੋਂ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਤਾਰ ਤੇ ਚੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਂਗਲੀ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 'ਰਾ' ਦਾ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਕਰਸ਼ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

(3) ਦਿਰ :- ਆਕਰਸ਼ ਅਤੇ ਅਪਕਰਸ਼ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਨ ਤੇ 'ਦਿਰ' ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

(4) ਦਾਰ :- 'ਦਾ' ਵਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਸਮਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 'ਰ' ਵਜਾਣ ਤੇ 'ਦਾਰ' ਦਾ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾਂਗੇ ਦਾ, ਡਰ।

(5) ਦ੍ਰਾ :- ਦਾ ਅਤੇ ਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਵਜਾਣ ਤੇ ਦ੍ਰਾ ਦਾ ਬੋਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਅੰਲਕਾਰ-1

ਆਰੋਹ :-	ਸ	ਰੇ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਨੀ	ਸੰ
	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਅਵਰੋਹ :-	ਸੰ	ਨੀ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰੇ	ਸ
	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ

ਅੰਲਕਾਰ-2

ਆਰੋਹ :-	ਸਸ	ਰੇਰੇ	ਗਗ	ਮਮ	ਪਪ	ਧਧ	ਨੀਨੀ	ਸੰਸੰ
	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ
ਅਵਰੋਹ :-	ਸੰਸੰ	ਨੀਨੀ	ਧਧ	ਪਪ	ਮਮ	ਗਗ	ਰੇਰੇ	ਸਸ
	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ	ਦਾਰਾ

ਅੰਲਕਾਰ-3

ਆਰੋਹ :-	ਸਰੇਗ	ਰੇਗਮ	ਗਮਪ	ਮਪਧ	ਪਧਨੀ	ਧਨੀਸੰ
	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ
ਅਵਰੋਹ :-	ਸੰਨੀਧ	ਨੀਧਪ	ਧਪਮ	ਪਮਗ	ਮਗਰੇ	ਗਰੇਸ
	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ	ਦਾਰਾਦਾ

ਪਾਠ 9

ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ

ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਚੈ :- ਇਹ ਰਾਗ ਕਲਿਆਣ ਬਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮ, ਨੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔੜਵ-ਔੜਵ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ 'ਗ' ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ 'ਧ' ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਬਾਟ : ਕਲਿਆਣ

ਵਾਦੀ : ਗ (ਗੰਧਾਰ)

ਸੰਵਾਦੀ : ਧ (ਧੈਵਤ)

ਵਰਜਿਤ ਸੁਰ : ਮ, ਨੀ

ਜਾਤੀ : ਔੜਵ-ਔੜਵ

ਸਮਾਂ : ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ।

ਆਰੋਹ :- ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਸਾਂ।

ਅਵਰੋਹ :- ਸਾਂ, ਧਾ, ਪਾ, ਗਾ, ਰੇ, ਸਾ।

ਪਕੜ :- ਗਾ, ਰੇ, ਪਾ, ਗਾ, ਧਾ, ਪਾ, ਗਾ, ਰੇ, ਧਾ ਸਾ।

ਅਲਾਪ

- (1) ਸਾ ਸਾ, ਧਾ, ਸਾ ਸਾ, ਸਾ ਧਾ, ਸਾ ਰੇ ਗਾ, ਸਾ ਰੇ, ਗਾ ਰੇ ਪਾ ਗਾ, ਪਾ ਗਾ ਧਾ ਪਾ ਗਾ, ਸਾ ਰੇ ਧਾ ਸਾ।
- (2) ਸਾ, ਸਾ ਧਾ ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ ਸਾ, ਗਾ, ਰੇ ਗਾ ਸਾ ਰੇ ਗਾ, ਪਾ ਧਾ ਸਾ ਰੇ ਗਾ, ਗਾ ਪਾ ਧਾ ਪਾ ਗਾ, ਰੇ ਗਾ, ਰੇ ਸਾ।
- (3) ਧਾ, ਸਾ ਰੇ ਗਾ, ਸਾ, ਰੇ ਸਾ ਗਾ ਰੇ ਸਾ, ਪ ਗਾ ਰੇ ਸਾ, ਪਾ ਗਾ, ਧਾ ਪਾ ਗਾ, ਸਾ, ਧਾ ਪਾ ਗਾ, ਰੇ ਸਾ, ਸਾ, ਧਾ, ਸ ਰੇ ਗਾ

ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ (ਦਰੁੱਤ ਗੱਤ)

(ਤਿੰਨ ਤਾਲ)

ਸਥਾਈ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16				
×				2				0				3							
ਗਾ	-	ਗਾ	ਰੇ	ਗਾ	ਪਾਪਾ	ਧਾ	ਪਾ	ਧਾ	ਪਾਪਾ	ਗਾਗਾ	ਰੇਰੇ	ਗਾ	ਧਾਪਾ	ਧਾ	ਰੇ				
ਦਾ	5	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ				
ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਸਾਸਾ	ਧਾਧਾ	ਪਾ	-	ਗਾਰੇ	-	ਰੇ	ਸਾ			ਗਾ	ਪਾਪਾ	ਧਾ	ਪਾ				
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾ	5	ਰਦਾ	5ਰ	ਦਾ				ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ				
				ਅੰਤਰਾ															
ਧਾ	ਸਾਸਾ	ਰੇਰੇ	ਰੇਰੇ	ਸਾ	ਸਾਧਾ	-	ਧਾ	ਪਾ	ਗਾ	ਗਾਗਾ	ਪਾ	ਪਾ	ਸਾ	-	ਸਾ	ਸਾ			
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਦਾ	5ਰ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	5	ਦਾ	ਰਾ			
ਧਾ	ਸਾਸਾ	ਧਾਧਾ	ਪਾਪਾ	ਗਾ	-	ਗਾਰੇ	-	ਰੇ	ਸਾ	ਪਾ	ਧਾਧਾ	ਸਾ	ਰੇ	ਗ	-	ਰੇ	ਸਾ		
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾ	5	ਰਦਾ	5ਰ	ਦਾ				ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	5	ਧ	ਗ

ਰਾਗ ਭੁਪਾਲੀ (ਤੋੜੇ)

1) ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਗਾਪਾ ਧਾਪਾ	ਗਾਪਾ ਗਾਰੇ ਗਾਰੇ ਸਾ	ਗਤ	
×	2	0	
2) ਸਾਧਾ ਸਾਰੇ ਗਾ5 ਗਾਰੇ	ਗਾਪਾ ਧਾਪਾ ਗਾਰੇ ਸਾ	ਗਤ	
×	2	0	
3) ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ ਗਾਪਾ ਧਾਪਾ	ਧਾਸਾ ਧਾਪਾ ਗਾਰੇ ਸਾ	ਗਤ	
×	2	0	
4) ਸਾਰੇ ਸਾਧੁ ਸਾਰੇ ਗਾਰੇ	ਗਾਪਾ ਧਾਪਾ ਗਾਰੇ ਸਾ	ਗਤ	
×	2	0	
5) ਸਾਰੇ ਗਾ- ਰੇਗਾ ਪਾ-	ਗਾਪਾ ਧਾ- ਪਾਧਾ ਸਾ-	ਧਾਸਾ ਧਾਪਾ ਗਾਰੇ ਸਾਰੇ	ਗਾ- ਸਾਰੇ ਗਾ-ਸਾਰੇ
×	2	0	3

ਪਾਠ 10

ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ

ਸਧਾਰਨ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿੱਚ ਗਾ ਅਤੇ ਨੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔੜਵ-ਔੜਵ ਮੰਨੇ ਹਨ, ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮਾ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸਾ ਸਵਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹੀ :- ਸਾ ਰੇ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਸਾ।

ਅਵਰੋਹੀ :- ਸਾ ਧਾ ਪ ਮਾ ਰੇ ਸਾ।

ਖਕੜ :- ਸਾ ਰੇ ਮਾ ਪਾ ਧਾ, ਮਾ ਰੇ, ਧਾ ਸਾ।

ਅਲਾਪ

- (1) ਸ, ਰੇ ਸਾ ਧ, ਸਾ- ਧ ਸਾ ਰੇ --ਧ --ਮ ਪ ਧ -- ਸਾ ਸਾ -
ਰੇ ਗ - ਰੇ- ਧ-ਸਾ।
- (2) ਸਾ ਰੇ ਧ ਸਾ ਰੇ - ਮ ਪ, ਮ ਰੇ ਪ - ਮ ਪ ਧ,
ਧ ਪ ਧ, ਮ ਰੇ ਪ - ਮ -ਰੇ ਧ --ਸਾ।
- (3) ਧ ਸਾਂ ਰੇਂ - ਧ ਸਾ - ਪ ਧ ਸਾਂ - ਰੇ ਸਾ ਰੇ --
ਮ ਰੇ ਧ - - ਸਾ -- ਧ ਪ ਧ ਮ ਪ ਧ ਸਾਂ,
-- ਰੇ ਧ - ਸਾਂ - ਰੇ ਸਾਂ ਧ - ਮ ਰੇ ਗ ਪ ਧ -
ਮ ਰੇ , ਧ ਸਾ

ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ

ਸਕਾਈ

ਸੁਰ ਲਿਪੀ

ਦਰੁੱਤ ਜਾਂ ਰਜਾਖਾਮੀ ਗਤ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਕ				2				0				3			
ਮਾ	-	ਰੇ	ਸਾ	ਧਾ	ਧਾਧਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਮਾ	ਰੇ	ਮਾ	ਪਾਪਾ	ਧਾ	ਧਾ
ਦਾ	ੜ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਧ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ-	ਮਾਰੇ	-ਰੇ	ਸਾ								
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾੜ	ਰਦਾ	ੜਰ	ਦਾ								
							ਅੰਤਰਾ	ਮ	ਮਾਮਾ	ਪਾ	ਧਾ	ਸਾ	ਧਾਧਾ	ਸਾਂ	ਸਾਂ
								ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਧਾ	-	ਰੇ	ਸਾਂ	ਧਾ	ਧਾਧਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾ	ਰੇਰੇ	ਧਾ	ਮਾ	ਪ	ਧਾਧਾ	ਮਾ	ਪਾ
ਦਾ	ੜ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਧਾ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਮਾਰੇ	-ਰੇ	ਸਾ								
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾੜ	ਰਦਾ	ੜਰ	ਦਾ								

ਤੋੜੇ (ਰਾਗ ਦੁਰਗਾ)

1.	× ਸਾਂਸਾਂ	ਰੇਰੇ	ਮਾਮਾ	ਪਾਪਾ	ਧਾਧਾ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਾਧਾ	ਸਾਂਸਾਂ	(ਗਤ)
2.	× ਧਾਸਾਂ	ਧਾਧਾ	ਮਾਮਾ	ਧਾਪਾ	ਮਾ-	ਰੇਸ	ਮਾ-	ਰੇਸ	(ਗਤ)
3.	× ਸਾਰੇ	ਮਾਮਾ	ਰੇਮਾ	ਪਾਪਾ	ਮਾਮਾ	ਧਾਧਾ	ਪਾਧਾ	ਸਾਂਸਾਂ	(ਗਤ)
4.	× ਸਾਂਧਾ	ਸਾਮਾ	ਰੇਪਾ	ਮਾਪਾ	ਧਾਮਾ	ਰੇਸਾ	ਧਾਮਾ	ਰੇਸਾ	(ਗਤ)
5.	ਮਾਪਾ	ਧਾਧਾ	ਪਾਧਾ	ਸਾਂਸਾਂ	ਧਾਸਾਂ	ਰੇਸਾਂ	ਧਾਸਾਂ	ਰੇਮਾ	(ਗਤ)

*****

ਪਾਠ-11

ਤਾਲਾਂ (ਤਿੰਨ ਤਾਲ; ਰੂਪਕ ਤਾਲ)

ਤਾਲ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਤਿੰਨ ਤਾਲ 16 ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 'ਤ੍ਰਿਤਾਲ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ 4-4 ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ 4 ਵਿਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ 1, 5, 13 ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਹਿਲੀ, ਦੂਸਰੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਤਾਲੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਤਾਲ ਦੀ ਨੌਵੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਲੇ ਦੀ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲ ਗੀਤ, ਭਜਨ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

	ਮੱਧ ਲੈਅ				ਤਿੰਨ ਤਾਲ				ਇੱਕ ਗੁਣ							
ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਤਾਲ ਦੇ ਬੋਲ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਤਿੰ	ਤਾ	ਤਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ
ਚਿੰਨ੍ਹ	×				2				0				3			

ਰੂਪਕ ਤਾਲ

ਤਾਲ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਰੂਪਕ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾ, ਦੂਸਰੇ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ ਜਾ ਖਾਲੀ ਚੌਥੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਤਾਲੀ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਤਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲ, ਖਿਆਲ, ਗੀਤ, ਗਜ਼ਲਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

	ਮੱਧ ਲੈਅ			ਰੂਪਕ ਤਾਲ		ਇੱਕ ਗੁਣ	
ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7
ਤਾਲ ਦੇ ਬੋਲ	ਤਿੰ	ਤਿੰ	ਨਾ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਚਿੰਨ੍ਹ	0			1		2	

ਭਾਗ ਤੀਜਾ
ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ

ਪਾਠ-1

ਜਾਤੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਔੜਵ ਸ਼ਾੜਵ ਸੰਪੂਰਨ) ਤੇ ਉਪਜਾਤੀਆਂ

ਜਾਤੀ :- ਸਪਤਕ ਦੇ ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹੇ ਵੀ ਸਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਜਾਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 5 ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 7 ਸਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਗਿਣਤੀ ਹੀ ਜਾਤੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਜਾਤੀਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ :-

1. ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ
2. ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ
3. ਔੜਵ ਜਾਤੀ

1. ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਪਤਕ ਦੇ ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਵਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਛੇ ਸਵਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3. ਔੜਵ ਜਾਤੀ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਸਪਤਕ ਦੇ ਕੋਈ ਦੋ ਸਵਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੰਜ ਸਵਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਉਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਔੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

7. ਔੜਵ-ਔੜਵ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਉਹ ਔੜਵ-ਔੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

8. ਔੜਵ-ਸ਼ਾੜਵ :- ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਵਰ ਲਗਣ ਉਹ ਔੜਵ-ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

9. ਔੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਔੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੋਵੇਗਾ।

*****

ਪਾਠ-2 ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ

ਮਾਤਰਾ

ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਪ (ਨਾਪ) ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪੈਮਾਨਾ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਲ ਨਾਪਣ ਦੇ ਲਈ ਗ੍ਰਾਮ, ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ, ਲੰਬਾਈ ਨਾਪਣ ਲਈ ਮੀਟਰ, ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਸਮਾਂ ਨਾਪਣ ਲਈ ਘੰਟਾ, ਮਿੰਟ, ਸੈਕਿੰਡ ਆਦਿ ਹਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਾਪਣ ਲਈ ਮਾਤਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਮਾਤਰਾ ਇਕ ਅਜੇਹੀ ਇਕਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਾਲ ਨੂੰ ਨਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰਲਾ ਮਾਪ ਗਾਇਕ ਵਾਦਕ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟ ਜਾ ਵੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਅਲਗ-ਅਲਗ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਰਵਾ ਤਾਲ ਦੀਆਂ ਅੱਠ, ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀਆਂ 16 ਮਾਤਰਾ ਹਨ।

ਸਮ

ਜਿਸ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਲ ਦਾ ਸਮ ਤਾਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਲਗ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਾਇਨ ਜਾਂ ਵਾਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਲ ਦੀ ਸੰਗਤ ਸਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਵੀ ਸਮ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਲ ਲਿਪੀ ਵਿੱਚ (x) ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਭਾਗ

ਹਰੇਕ ਤਾਲ ਬੋਲਾਂ ਦੀ ਅਸਾਨੀ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀਆਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕ ਪੂਰੇ ਆਵਰਤਨ (ਚਕੱਰ) ਨੂੰ ਚਾਰ-ਚਾਰ

ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਤਾਲ ਦੇ ਚਾਰ-ਵਿਭਾਗ ਹੋਏ। ਹਰੇਕ ਤਾਲ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

ਤਾਲੀ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਾਲ ਵਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਗਾਇਨ ਵਾਦਨ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਨਾਲ ਤਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਜਿਹੜੀ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਾਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਵਿੱਚ 1,5,13 ਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤਾਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਲੀ ਤਾਲ ਦੇ ਹਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤਾਲੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋਰ ਨਾਲ ਵਜਾ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਮ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਘੱਟ ਜੋਰ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਲੀ ਨੂੰ ਭਰੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਲੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ 2,3,4 ਆਦਿ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖਾਲੀ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਾਲ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਤਾਲੀ ਆਉਣ ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਚੋਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਖਾਲੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੱਥ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਝਟਕ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਾਲੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਤਾਲ ਦੇ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀ 9ਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਤਾਲ ਲਿੱਪੀ ਲਿਖਦੇ ਸਮੇਂ ਖਾਲੀ ਨੂੰ 'O' ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਵਰਤਨ

ਜਦ ਕਿਸੇ ਤਾਲ ਨੂੰ ਵਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਜਾ ਕੇ ਫਿਰ ਸਮ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਆਵਰਤਨ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨਤਾਲ ਦੀਆਂ 16 ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਪੂਰਾ ਵਜਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਇਕ ਆਵਰਤਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਘੜੀ ਦੀਆਂ ਸੂਈਆਂ 12 ਵਜੇ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਚੱਕਰ ਕਰਕੇ ਫਿਰ 12 ਵਜੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਕ ਆਵਰਤਨ ਜਾਂ ਚੱਕਰ ਕਹਿਲਾਏਗਾ। ਗਾਉਣ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਆਵਰਤਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਵਜਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਤਾਲ ਦਾ ਆਵਰਤਨ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

*****

ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਜਾਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਕੁਲ 9 ਉਪਜਾਤੀਆਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :-

1. ਸੰਪੂਰਨ-ਔੜਵ ਜਾਤੀ
2. ਸੰਪੂਰਨ-ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ
3. ਸੰਪੂਰਨ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ
4. ਸ਼ਾੜਵ-ਔੜਵ ਜਾਤੀ
5. ਸ਼ਾੜਵ- ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ
6. ਸ਼ਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ
7. ਔੜਵ-ਔੜਵ ਜਾਤੀ
8. ਔੜਵ- ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ
9. ਔੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ

1. ਸੰਪੂਰਨ-ਔੜਵ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਸਵਰ ਵਰਜਿਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਸਵਰ ਲਗਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ-ਔੜਵ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

2. ਸੰਪੂਰਨ-ਸ਼ਾੜਵ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ 6 ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ-ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

3. ਸੰਪੂਰਨ-ਸੰਪੂਰਨ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਸਵਰ ਲਗਣ ਸੰਪੂਰਨ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

4. ਸ਼ਾੜਵ-ਔੜਵ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਵਰ ਲਗਣ ਉਹ ਸ਼ਾੜਵ-ਔੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

5. ਸ਼ਾੜਵ-ਸ਼ਾੜਵ :- ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਛੇ-ਛੇ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸ਼ਾੜਵ-ਸ਼ਾੜਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

6. ਸ਼ਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ :- ਜਿਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿੱਚ 6 ਸਵਰ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸਵਰ ਲਗਣ ਉਹ ਸ਼ਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਪਾਠ-3

ਵਾਦਕ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਅੰਗੁਣ

ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗਾਇਕ ਵਾਦਕ ਜਾਂ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਰਾਹੀਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਉਹੀ ਕੁਸ਼ਲ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ। ਕਿਸੀ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ, ਅੰਗੁਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਧਾਰਣ ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਵਾਦਕ ਸਰੋਤਿਆਂ ਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਅ ਤਾਲ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਅੱਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੰਚ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾਦਨ ਤੇ ਹਰ ਅੰਗ ਦਾ ਮਨਮਰਜੀ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਵਾਦਨ ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਅਵਗੁਣ (ਅੰਗੁਣ) ਦੇ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗੁਣ ਛੱਡ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਵਾਦਕ ਦੇ ਗੁਣ :-

1. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।
3. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ ਤੇ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
4. ਸਪਤਕ ਦੇ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ, ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਤੀਵਰ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਲੈਅ, ਤਾਲ ਦਾ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
6. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਰਾਗ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਗ ਦਾ ਪੂਰਣ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
7. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਨਿਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
8. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
9. ਵਾਦਕ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤੀ, ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਾਦਕ ਦੇ ਅੰਗੁਣ :-

1. ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਨ ਹੋਣਾ।
2. ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਣਾ।
3. ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨ ਕਰਨਾ।
4. ਸਪਤਕ ਦੇ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ, ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਕੌਮਲ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣਾ।
5. ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣਾ।
6. ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣਾ।
7. ਵਾਦਕ ਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਡਰ ਕੇ ਸਾਜ਼ ਵਜਾਉਣਾ।

*****

ਪਾਠ-4

ਥਾਟ

ਸੱਤ ਸਵਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਥਾਟ ਨੂੰ ਮੇਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਭਿਨਵ ਰਾਗ ਮੰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, “ਥਾਟ ਜਾਂ ਮੇਲ ਸਵਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਗ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ।”

ਲਕਸ਼ਣ ਜਾਂ ਨਿਯਮ :-

1. ਹਰੇਕ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਤ ਸਵਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
2. ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਸਵਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
3. ਥਾਟ ਸੰਮਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਰੋਹ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਸੀ ਥਾਟ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਵਰੋਹ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
4. ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਵਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।
5. ਥਾਟ ਗਾਇਆ-ਵਜਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਦੀ ਸੰਮਵਾਦੀ ਪਕੜ, ਸਮਾਂ ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
6. ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਰੰਜਕਤਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ।
7. ਥਾਟ ਦਾ ਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਆਏ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਾਗ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
8. ਥਾਟ ਨੂੰ ਜਨਕ-ਥਾਟ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
9. ਥਾਟ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਸ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।

10. ਗਣਿਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਿਰਫ 72 ਥਾਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਨਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਦੇ ਦਸ ਥਾਟ-

1. ਬਿਲਾਵਲ ਥਾਟ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
2. ਕਲਿਆਣ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਮ ਤੀਵਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
3. ਖਮਾਜ ਥਾਟ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੀ ਕੋਮਲ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
4. ਕਾਫੀ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਗ ਨੀ ਕੋਮਲ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰ ਗੁ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
5. ਆਸਾਵਰੀ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਗ ਧ ਨੀ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ।
6. ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਰੇ ਗ ਧ ਨੀ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ।
7. ਭੈਰਵ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਰੇ ਧ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ।
8. ਪੂਰਵੀ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇ ਧ ਕੋਮਲ ਮ ਤੀਵਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ।
9. ਮਾਰਵਾ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਰੇ ਕੋਮਲ ਮ ਤੀਵਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਰੇ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨੀ।
10. ਤੋੜੀ ਥਾਟ :- ਇਸ ਥਾਟ ਵਿੱਚ ਰੇ ਗੁ ਧੁ ਕੋਮਲ ਮ ਤੀਵਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਰੇ ਗੁ ਮ ਪ ਧੁ ਨੀ।

*****

ਪਾਠ-5

ਪੰਡਿਤ ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਜੀ

ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਾਦਕ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਲਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਦਮ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਾਜ਼ ਸਿਤਾਰ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦਿਲਵਾਈ।

ਚਿੱਤਰ-(2) ਪੰਡਿਤ ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ

ਪੰਡਿਤ ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, ਸੰਨ 1920 ਨੂੰ ਵਾਰਾਣਸੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਡਾ. ਸ਼ਿਆਮ ਸ਼ੰਕਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ। ਆਪ ਚਾਰਾਂ

ਭਗਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੜੇ ਭਾਈ ਉਦੈਸ਼ੰਕਰ ਜੋ ਇਕ ਨ੍ਰਿਤਕਾਰ ਸੀ, ਦਾ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਵੀ ਨ੍ਰਿਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ ਲਗ ਪਏ। ਲਗਭਗ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਕ ਨ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਤਾਦ ਅਲਾਉਦੀਨ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਅਲਾਉਦੀਨ ਖਾਂ ਨੇ ਆਪਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਸ਼ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਸਿਖਾਣ ਲਗੇ ਪਏ।

ਪੰ. ਜੀ ਦੀ ਰੂਚੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਨ੍ਰਿਤ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਹੋਣ ਲਗ ਪਈ। ਫਿਰ ਇਹ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਆ ਕੇ ਉਸਤਾਦ ਅਲਾਉਦੀਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਲਗ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ ਲਗੇ। ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਦੀ ਲਗਨ, ਤਪਸਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਨੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੰਨ 1941 ਈ.

ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੁਤਰੀ ਦਾ ਵਿਵਾਹ ਅੰਨਪੂਰਣਾਂ ਦੇਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਵੀ ਸਿਤਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰਬਹਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁਣ ਸੀ, ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਆਪ ਆਪਣੀ ਵਾਦਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ, ਸਵਰਾਂ ਦੀ ਮਧੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪੰਚਪਰਾਗਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸਤਾਰ ਪੂਰਵਕ ਆਲਾਪ, ਜੋੜ ਆਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਤਖਾਲੀ ਗਤ ਫਿਰ ਰਜਾਖਾਨੀ ਵਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵੀਣਾ ਅਤੇ ਗਾਯਕੀ ਅੰਗ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿੱਤੰਨ, ਜਮਜਮਾ ਖਟਕਾ ਅਤੇ ਲੈਅਕਾਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਵਾਦਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ 'ਲਰਜ ਦੀ ਤਾਰ' ਵੀ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਸਿਤਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਾਯਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਸਿਤਾਰ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੇ ਨਵੀਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਪੰ. ਜੀ ਨੇ ਵਾਦ ਵਰਿੰਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਜਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਵਰਿੰਦ-ਵਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਦੀ ਵਰਿੰਦ-ਵਾਦਨ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਿਹ (ਰਵਿਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਔਰਕੈਸਲ ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ) ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪੰ. ਜੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਜਪਾਨ, ਰੂਸ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਰੋਗ੍ਰਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹਾਸਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। 'ਪਾੱਪ ਗਰੁਪ ਵੀ ਹਰਮੋਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਕ ਦੂਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਪੰ. ਜੀ ਨੂੰ ਬਿਲਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 'ਸਾਲ ਦਾ ਕਲਾਕਾਰ' ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ। ਪੰ. ਜੀ ਦੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪ ਨੂੰ 'ਏਮਰੀ' ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 1962 ਈ. ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਤੋਂ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਹੋਏ। ਸੰਨ 1975 ਨੂੰ ਅਕਾਦਮੀ ਦੀ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ। 1977 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ 'ਪਦਮ-ਭੂਸ਼ਣ' ਅਤੇ ਸੰਨ 1981 ਨੂੰ 'ਸਰਵੋਤਮ ਅਲੰਕਾਰ ਪਦਮ ਵਿਭੂਸ਼ਣ' ਦੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ।

ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਬੰਗਲਾ ਫਿਲਮ ਕਾਬੁਲੀ ਵਾਲਾ 'ਪਥਾਹ ਪੰਚਾਲੀ' 'ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਅਨੁਰਾਧਾ' ਗੋਦਾਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ 'ਫਿਲਉਟ ਐਂਡ ਐਰੋ' ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਮੋਹਨਕੋਸ, ਤਿਲਕ, ਸ਼ਿਆਮ ਬੈਰਾਗੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਰੰਗੇਸ਼ਵਰੀ ਆਦਿ ਨਵੀਨ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਸੰਨ 1962 ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੌਰ ਸਕੂਲ ਆਫ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਸਬੰਧੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਸਵੈਜੀਵਨੀ ਪੁਸਤਕ-ਮਾਈ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਮਾਈ ਲਾਇਫ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ।

ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਉਮਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਿਸ਼ਰ, ਜਯਾਬੋਸ, ਸ਼ਸ਼ੀਮ ਅਹਿਮਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣ ਆਦਿ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੀਟਨ ਮਾਇਕ, ਜਾਰਜ ਹੈਰਿਸਨ ਆਦਿ ਪਛਮੀ ਗਾਇਕ ਵੀ ਹਨ।

ਅੰਤ ਇਹੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਛੱਮ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਦ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ।

*****

ਪਾਠ-6 ਸਵਰ ਲਿੱਪੀ

ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਆਦਿ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕਰਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸੰਗੀਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰ ਲਿੱਪੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਦਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਹੈ -

1. ਉੱਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਦਤੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
2. ਦੱਖਣ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਪੱਦਤੀ ਜਿਹੜੀ ਵਿਸ਼ਣੂ ਦਿਗੰਬਰ ਪੱਦਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਣੂ ਨਾਰਾਇਣ ਭਾਤਖੰਡ ਪੱਦਤੀ

1. ਸਵਰ ਚਿੰਨ੍ਹ	ਵਿਵਰਣ ਚਿੰਨ੍ਹ	ਉਦਾਹਰਣ
(1) ਸ਼ੁਧਸਵਰ	ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ	ਸ ਰੇ ਗ
(2) ਕੌਮਲ ਸਵਰ	ਸਵਰ ਦੇ ਨੀਚੇ ਲੋਟਵੀਂ ਰੇਖਾ	ਰੇ ਗੁ
(3) ਤੀਵਰ ਸਵਰ	ਸਵਰ ਦੇ ਉਪਰ ਖੜੀ ਰੇਖਾ	ਮੰ
2. ਸਪਤਕ ਚਿੰਨ੍ਹ		
(4) ਮੱਧ ਸਪਤਕ	ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ	ਸ ਰੇ ਗ
(5) ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ	ਸਵਰ ਦੇ ਨੀਚੇ ਬਿੰਦੂ	ਲੀ ਧ ਪ
(6) ਤਾਰ ਸਪਤਕ	ਸਵਰ ਦੇ ਉਪਰ ਬਿੰਦੂ	ਨੀਂ ਧ ਪੰ

3 ਸਵਰ ਮਾਨ

(7) ਇਕ ਮਾਤਰਾ	ਕੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ	ਸ ਧ
(8) ਅੱਧੀ ਮਾਤਰਾ	ਉਲਟ ਅਰਧ ਚੱਕਰ	<u>ਸਧ ਪਰਾ</u>
(9) ਇਕ ਮਾਤਰਾ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਰਗਮ 'ਚ	-	ਗ - ਮ-
(10) ਇਕ ਮਾਤਰਾ ਗੀਤ ਉਚਾਰਣ ਵਿੱਚ	ੜ	ਗ ੜ ਮ ੜ

4. ਤਾਲ ਲਿਪਿ

(11) ਸਮ	x	ਧਾ ਗੇ ਨ ਤੀ
(12) ਖਾਲੀ	0	ਨ ਕ ਧਿ ਨਾ
(13) ਵਿਭਾਗ		1 2 3 4
(14) ਤਾਲੀ ਸੰਖਿਆਂ	2, 3, 4	-
(15) ਮਾਤਰਾ	1 2 3 4	-

ਨੋਟ :- ਇਸ ਪਦੱਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇੰਨੇ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹਨ।

*****

ਪਾਠ-7

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ

ਸਧਾਰਨ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇ ਗੁ ਧੁ ਨੀ ਸੁਰ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੁਰ ਸੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ-ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਮਾ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਾ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਹੈ।

ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ - ਸਵੇਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

ਆਰੋਹੀ : ਸਾਰੇ ਗੁ ਮਾ ਪਾ ਧੁ ਨੀ ਸਾ।

ਅਵਰੋਹੀ : ਸਾ ਨੀ ਧੁ ਪਾ ਮਾ ਗੁ ਰੇ ਸਾ।

ਪਕੜ : ਮਾ, ਗੁ ਰੇ ਗੁ ਸਾਰੇ ਸਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ।

ਥਾਟ - ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ ਥਾਟ ਜਨਯ ਰਾਗ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੁਰ :- ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਰੇ ਗੁ ਧੁ ਨੀ ਸੁਰ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜਾਤੀ :- ਇਸਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਸੁਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ :- ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਮ ਸੰਵਾਦੀ ਸਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧ ਵਾਦੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਦ ਗ ਉਸ ਦਾ ਸੰਵਾਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਗ :- ਇਹ ਉਤਰਾਂਗਵਾਦੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਮ ਵਾਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਤਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸਮਾਂ :- ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਆਸ ਦੇ ਸੁਰ :- ਸਾ ਗੁ ਮਾ ਪਾ ਧੁ ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ (ਅਲਾਪ)

1. ਸਾਰੇ ਗੁੰ ਸ ਸਾਰੇ ਸਾ ਸ ਧੁਾਨੀ ਸਾ ਸ ਗੁਾ ਮਾ ਰੇ ਸ ਸਾ ਸ
2. ਨੀ ਸਾ ਗੁਾ ਮਾ ਪਾ ਸ ਧੁਾ ਪਾ ਸ ਨੀ ਧੁਾ ਪਾ ਸ
ਪਾ ਧੁਾ ਮਾ ਸ ਮਾ ਗਾ ਸ ਸਾਰੇ ਸਾ ਸ ਧੁਾ ਨੀ ਸਾ ਸ ।
3. ਗੁਾ ਮਾ ਸ ਧੁਾਨੀ ਸਾਂ ਸ ਰੇ ਸਾਂ ਸ ਗੁਾਂ ਰੇ ਸਾ ਸ
ਨੀ ਸਾਂ ਰੇ ਸਾਂ ਧੁਾ ਪਾ ਸ ਧੁਾ ਨੀ ਧੁਾ ਪਾ ਗੁਾ ਸ
ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਸ ਧੁਾ ਨੀ ਸਾ ਸ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ ਸੁਰ ਲਿਪੀ

(ਤਿੰਨ ਤਾਲ)

ਸਥਾਈ

(ਦਰੁੱਤ ਜਾ ਰਜਾਖਾਨੀ ਰਾਗ)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
												ਨੀ	ਸਾਸਾ	ਗੁਾਗੁਾ	ਮਾਮਾ
												ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਪਾ - ਧੁਾ	ਪਾ			ਨੀ ਧੁਾਧੁਾ	ਪਾਪਾ	ਮਾਮਾ		ਗੁ - ਗੁਾਭੇ	ਰੇ	ਸਾ		ਧੁਾ	ਨੀਨੀ	ਸਾਸਾ	ਸਾਸਾ
ਦਾ ਸ	ਦਾ	ਰਾ		ਦਾ ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ		ਦਾਸ	ਰਦਾ	ਸ ਰੇ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਗੁਾ - ਰੇ	ਸਾ			ਗੁਾ ਮਾਮਾ	ਪਾਪਾ	ਮਾਮਾ		ਗੁ ਗੁਾਭੇ - ਰੇ	ਸਾ						
ਦਾ ਸ	ਦਾ	ਰਾ		ਦਾ ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ		ਦਾਸ	ਰਦਾ	ਸ ਰੇ	ਦਾ				
ਅੰਤਰਾ															
												ਗ	ਮਾਮਾ	ਧੁਾਧੁਾ	ਨੀਨੀ
												ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਸਾਂ - ਰੇ	ਸਾ			ਸਾਂ ਗੁਾਗੁਾ	ਭੇਰੇ	ਸਾਸਾਂ		ਨੀ- ਨੀਧੁਾ-	ਧੁਾ	ਪਾ		ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਦਾ ਸ	ਦਾ	ਰਾ		ਦਾ ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ		ਦਾਸ	ਰਦਾ	ਸ ਰੇ	ਦਾ	ਪਾ	ਨੀਨੀ	ਧੁਾਧੁਾ	ਪਾਪਾ
ਗੁਾ - ਮਾ	ਪਾ			ਧੁਾ ਮਾਮਾ	ਗੁਾਗੁਾ	ਭੇਰੇ		ਗੁ- ਗੁਾਭੇ-	ਰੇ	ਸਾ		ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਦਾ ਸ	ਦਾ	ਰਾ		ਦਾ ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ		ਦਾਸ	ਰਦਾ	ਸ ਰੇ	ਦਾ				

(ਤੌੜੇ)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
x				2				0				3				
1.	-	-	-	-	ਸਾਰੇ	ਗੁਰੇ	ਗੁਆ	ਪਾਮਾ	ਪਾਧਾ	ਪਾਮਾ	ਗੁਰੇ	ਸਾਸਾ	-	-	-	ਗਰ
					ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ				
2.	-	-	-	-	-	-	-	-	ਪਾਧਾ	ਪਾਮਾ	ਗੁਆ	ਗੁਰੇ	ਸਾਰੇ	ਸਾਲੀ	ਸਾਰੇ	ਗੁਆ
									ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
3.	-	-	-	-	ਪਾਧਾ	ਪਾਮਾ	ਪਾਧਾ	ਨੀਧਾ	ਪਾਮਾ	ਗੁਆ	ਗੁਰੇ	ਸਾ	ਨੀਨੀ	ਸਾਸਾ	ਗੁਆ	ਪਾਮਾ
					ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
4.	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀਧਾ	ਪਾਮਾ	ਧਾਪਾ	ਧਾਪਾ	ਮਾਗੁ	ਪਾਮਾ	ਪਾਮਾ	ਗੁਰੇ	ਮਾਗੁ	ਭੇਸ	ਨੀਸ	ਗੁਆ
	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ

*****

ਪਾਠ-8

ਰਾਗ ਖਮਾਜ

ਸਾਧਾਰਣ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿੱਚ ਨੀ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਨੀ ਕੋਮਲ ਬਾਕੀ ਸੁਰ ਸ਼ੁੱਧ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਅਰੋਹ ਵਿੱਚ ਰੇ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ-ਸਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗ ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰਨੀ ਹੈ। ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।

1. ਥਾਟ - ਖਮਾਜ ਥਾਟ ਜਨਯ ਰਾਗ ਹੈ।
2. ਸੁਰ - ਇਸ ਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਨੀ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਨੀ ਲਗਦਾ ਹੈ।
3. ਜਾਤੀ - ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਅਰੋਹ ਵਿੱਚ ਰੇ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।
4. ਵਾਦੀ - ਸੰਵਾਦੀ-ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਗ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨੀ ਹੈ।
5. ਅੰਗ - ਗ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪੁਰਵਾਂਗ ਅੰਗ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।
6. ਨਿਆਸ ਦੇ ਸੁਰ- ਗ, ਨੀ, ਧ
7. ਸਮਾਂ - ਖਮਾਜ ਰਾਗ ਦਾ ਗਾਣ-ਵਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਰ ਹੈ।
8. ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ - ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ।
ਆਰੋਹ - ਸਾ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ
ਅਵਰੋਹ - ਸਾ ਨੀ ਧਾ ਪਾ ਮਾ ਗਾ ਰੇ ਸਾ
ਪਕੜ - ਨੀ ਧ, ਪ ਮ, ਧ ਮ ਗ

ਦਰੁੱਤ ਜਾ ਰਜਾਖਾਨੀ ਗਤ

ਸਥਾਈ				ਤਿੰਨ ਭਾਲ								ਸੁਰ ਲਿਪੀ			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
x				2				0				3			
ਗਾ	ਗਾ	ਮਾ	ਪ	ਗ	ਮਪ	ਧਨੀ	ਧਪ	ਗੁ	ਮਾਗਾ	-ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀਨੀ	ਸਾ	ਸਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਰਦਾ	ੜ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਅੰਤਰਾ															
ਨੀ	ਨੀਨੀ	ਸਾ	ਸਾ	ਨੀ	ਸਾਸਾ	ਗਾਗਾ	ਮਾਮਾ	ਗੁ	ਗੁਰੇ	-ਰੇ	ਸਾ	ਗਾ	ਮਾਮਾ	ਪਾ	ਧਾ
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਰਦਾ	ੜ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਧਾ	ਧਾਧਾ	ਪ	ਮ	ਗਾ	ਮਾਮਾ	ਪਾਪਾ	ਮਾਮਾ	ਗੁ	ਗੁਰੇ	-ਰੇ	ਸਾ	ਸਾ	ਸਾਸਾ	ਨੀ	ਨੀ
ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਰਦਾ	ੜ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਿਰ	ਦਾ	ਰਾ
ਤੋੜੇ															
1.	-	-	-	ਸਾਗਾ	ਮਾਪਾ	ਧਾਨੀ	ਸਾਰੇ	ਸਾਨੀ	ਧਾਪਾ	ਮਾਗਾ	ਰੇਮਾ	-	-	-	ਗਤ
				ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	-	-	-	-
2.	-	-	-	ਗਾਗਾ	ਮਾਮਾ	ਗਾਮਾ	ਪਾਪਾ	ਗਾਮਾ	ਗਾਨੀ	ਧਾਪਾ	ਮਾਗਾ	-	-	-	ਗਤ
				ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	-	-	-	-
3.	-	-	-	ਗਾਮਾ	ਪਾਧਾ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧ	ਪਾਮਾ	ਗਾਰੇ	ਸਾ	ਨੀਸਾ	-	-	-	ਗਤ
				ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	-	-	-	-
4.	-	-	-	ਸਾਗਾ	ਮਾਮਾ	ਗਾਮਾ	ਪਾਪਾ	ਗਾਮਾ	ਗਾਨੀ	ਪਾਪਾ	ਮਾਗਾ	ਗਾਮਾ	ਪਾਧਾ	ਨੀਸਾ	ਨੀਧ
				ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ
ਪਾਮਾ	ਗਾਰੇ	ਸ-	ਨੀਸਾ	ਪਾਮਾ	ਗਾਰੇ	ਸ-	ਨੀਸਾ	ਪਾਮਾ	ਗਾਰੇ	ਸਾ-	ਨੀਸ	-	-	-	ਗਤ
ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਿਰ	ਦਾੜ	ਦਿਰ	-	-	-	-

ਪਾਠ-9

ਤਾਲਾਂ

ਇੱਕ ਤਾਲ ਤੇ ਝਪ ਤਾਲ

ਸਾਧਾਰਣ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਇਹ ਤਾਲ 12 ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਛੇ ਵਿੰਭਾਗ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋ ਖਾਲੀ ਤੇ ਚਾਰ ਭਰੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਮ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਲੀ, ਦੂਸਰੀ ਤਾਲੀ ਪੰਜਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤੀਸਰੀ ਤਾਲੀ ਨੌਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਤਾਲੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਖਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਲ ਭਜਨ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੱਧ ਲੋਅ ਦੀਆਂ ਗਤਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤਾਲ

	ਮੱਧ ਲੋਅ				ਇੱਕ ਗੁਣ							
ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ਬੋਲ	ਧਿ	ਧਿ	ਧਾਗੇ	ਕੁਕਟ	ਝ	ਨਾ	ਕੱਤ	ਤਾ	ਧਾਗੇ	ਕੁਕਟ	ਧਿ	ਨਾ
ਦੁਗਣ	ਧਿਧਿ	ਧਾਗੇ	ਝੁਨਾ	ਕੱਤਤਾ	ਧਾਗੇ	ਧਿਨਾ	ਧਿਧਿ	ਧਾਗੇ	ਝੁਨਾ	ਕੱਤਤਾ	ਧਾਗੇ	ਧਿਨਾ
		ਕੁਕਟ			ਕੁਕਟ		ਕੁਕਟ				ਕੁਕਟ	
ਚਿੰਨ੍ਹ	x		0		2		0		3		4	

ਝਪ ਤਾਲ

ਸਾਧਾਰਣ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ :- ਝਪ ਤਾਲ ਦੀਆਂ 10 ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿੰਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ ਵਿੰਭਾਗ ਦੋ-ਦੋ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦਾ, ਦੂਸਰਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਵਿੰਭਾਗ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਸਮ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ

ਤਾਲੀ, ਤੀਸਰੀ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਤਾਲੀ, ਅਤੇ ਔਰਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਤੇ ਤੀਸਰੀ ਤਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਲ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਮਾਤਰਾ ਖਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਲ ਖਿਆਲ ਗੀਤ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬੁਮਦੀ ਹੋਈ ਤਾਲ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਾਲ ਦਾ ਨਾਮ ਝਪਤਾਲ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਰਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਰਕ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤਾਲ

	ਮੱਧ ਲੇਖ			ਇੱਕ ਗੁਣ						
ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ਬੋਲ	ਧਿ	ਨਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਾ	ਤਿ	ਨਾ	ਧਿ	ਧਿ	ਨਾ
ਦੋਗੁਣ	<u>ਧਿਨਾ</u>	<u>ਧਿਧਿ</u>	<u>ਨਾਤਿ</u>	<u>ਨਾਧਿ</u>	<u>ਧਿਨਾ</u>	<u>ਧਿਨਾ</u>	<u>ਧਿਧਿ</u>	<u>ਨਾਤਿ</u>	<u>ਨਾਧਿ</u>	<u>ਧਿਨਾ</u>
ਚਿੰਨ੍ਹ	x		2			0		3		

*****

ਪਾਠ-10

ਪੁਨ ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ

ਸਥਾਈ

ਸੁਰਲਿਪੀ

(ਪੁਨ) ਤਾਲ ਰੂਪਕ

1			2			3			4			5			6			7		
0			1			2			0			1			2					
x						ਸਾਸਾ ਕੁੰਕੁ			x						ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ					
						ਦਿਰ ਦਿਰ			ਮਾ - ਮਾ			ਮਾ -			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਧਾਧਾ		
ਮ - ਕੁੰ			ਗਾ -			ਕੁੰਕੁ ਨੀਨੀ			ਮਾ - ਮਾ			ਮਾ -			ਗਾਗਾ ਕੁੰਕੁ					
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਗਾ - ਕੁੰ			ਸਾ -			ਸਾਸਾ ਕੁੰਕੁ			ਮਾ - ਮਾ			ਮਾ -			ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ					
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਸਾ - ਨੀ			ਧਾ -			ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ			ਮਾ - ਮਾ			ਮਾ -			ਕੁੰਕੁ -			ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ		
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਗਾ - ਕੁੰ			ਸਾ -																	
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5																	
ਅੰਤਰਾ																				
						ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ			ਸਾ -			ਕੁੰਕੁ			ਸਾ -			ਨੀਨੀ ਪਾਪਾ		
						ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਸਾ - ਕੁੰ			ਸਾ -			ਸਾਸਾ ਕੁੰਕੁ			ਗਾ - ਗਾ			ਗਾ -			ਕੁੰਕੁ -			ਗਾਗਾ		
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਕੁੰ - ਕੁੰ			ਸਾ -			ਸੰਸੰ ਕੁੰਕੁ			ਨੀ - ਨੀ			ਨੀ -			ਧਾ -			ਧਾਧਾ ਨੀਨੀ		
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਧਾ - ਧਾ			ਪਾ -			ਪਾਪਾ ਧਾਧਾ			ਮਾ - ਮਾ			ਮਾ -			ਕੁੰ -			ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ		
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5			ਦਿਰ ਦਿਰ		
ਗਾ - ਕੁੰ			ਸਾ -																	
ਦਾ 5 ਰਾ			ਦਾ 5																	

ਰਾਗ ਖਮਾਜ (ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ)

(ਦਬੁੱਤ ਲੈਅ)

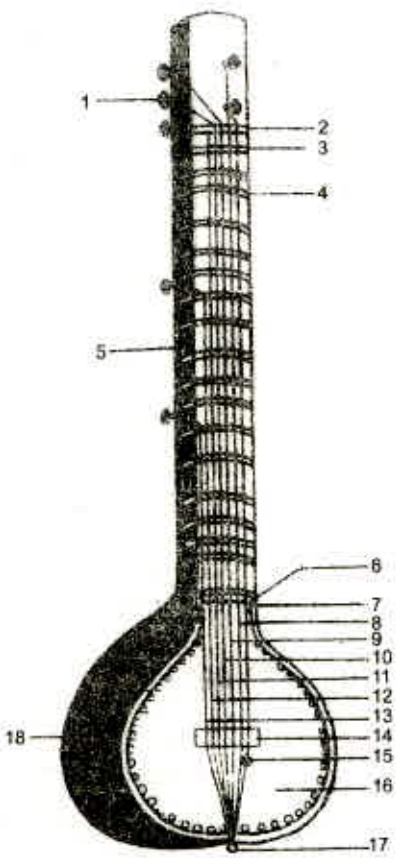
ਸੁਰ ਲਿਪੀ

੧੯

1 2 3			4 5 6			1 2 3			4 5 6		
x			0			x			0		
ਸਥਾਈ											
ਸਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਸਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ	-	-
ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ੜ	ੜ
ਨੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ	-	-
ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ੜ	ੜ
ਅੰਤਰਾ (1)											
ਨੀ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਮਾ	ਗਾ	ਰੋ	ਸਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਸਾ	ਨੀ	ਧਾ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਸਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਸਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ	-	-
ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ੜ	ੜ
ਅੰਤਰਾ (2)											
ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਗਾਂ	ਰੋ	ਸਾਂ
ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਨੀ	-	-	ਧਾ	-	-	ਮਾ	-	-	ਗਾ	-	-
ਦਾ	ੜ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ੜ
ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਨੀ	ਧਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਸਾਂ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਨੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਮਾ	ਮਾ	ਗਾ	ਗਾ	ਰੋ	ਸਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਅੰਤਰਾ (3)											
ਗਾ	ਮਾ	ਨੀ	ਧਾ	ਨੀ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਸਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਗਾਂ	ਰੋ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਧਾ	ਮਾ	ਗਾ	ਗਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਸਾ	ਗਾ	ਮਾ	ਪਾ	ਧਾ	ਨੀ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ
ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ	ਸਾਂ	ਨੀ	ਧਾ	ਪਾ	ਮਾ	ਗਾ
ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਰਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਦਾ	ਰਾ

ਸਿਤਾਰ

1. ਖੁੰਟੀ
2. ਤਾਰ ਗਾਹਨ
3. ਅੱਟੀ
4. ਪਰਦਾ
5. ਡਾਂਡ
6. ਗੁੱਲੂ
7. ਪਹਿਲੀ ਤਾਰ
8. ਦੂਜੀ ਤਾਰ
9. ਤੀਜੀ ਤਾਰ
10. ਚੌਥੀ ਤਾਰ
11. ਪੰਜਵੀਂ ਤਾਰ
12. ਛੇਵੀਂ ਤਾਰ
13. ਚਿਕਾਰੀ
14. ਘੁੜਚ
15. ਮਣਕਾ
16. ਤਬਲੀ
17. ਕਿੱਲ ਜਾਂ ਲੰਗੋਟ
18. ਤੁੰਬਾ

ਚਿਤਰ-(3) ਸਿਤਾਰ

ਪਾਠ-11

ਸਿਤਾਰ

ਸਿਤਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਿਯ ਤੰਤੀਸਾਜ਼ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰ ਨੇ ਨ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੋਕ ਪ੍ਰਿਯਤਾ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਸਾਜ਼ ਹੈ।

ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਤਾਰ ਦਾ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵੀਣਾ ਵਾਦਯ ਤੋਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤ੍ਰੀ ਤੰਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਚੌਦਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅਲਾਉਦੀਨ ਖਿਲਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਖੁਸਰੋ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵੀਣਾ ਅਤੇ ਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਤਿੰਨ ਤਾਰ ਵਾਲੇ ਇਕ ਨਵੇਂ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਹਤਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੇਹਤਾਰ ਇਕ ਫ਼ਾਰਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੇਹ ਅਤੇ ਤਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਸੇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਿੰਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੇਹਤਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਿੰਨ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਜ਼। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਛੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਤ ਹੋ ਗਈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੇਹਤਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਤਾਨਸੇਨ ਦੇ ਦਾਮਾਦ ਮਿਸ਼ਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਮਸੀਤ ਖਾਂ ਨੇ ਸਿਤਾਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਤਾਰਾਂ ਚੜਾ ਕੇ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਛੇ ਕਰ ਦਿਤੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਇਹ ਛੇ ਤਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਸਿਤਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਤਾਰ ਜੁੜਨ ਤੇ (ਵਧਣ ਤੇ) ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਸੱਤ ਹੋ ਗਈ। ਪਰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 16 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 23 ਹੋ ਗਈ। ਮਸੀਤ

ਖਾਂ ਨੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਵਾਦਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੀ ਗਤ ਦਾ ਨਾਂ ਮਸੀਤ ਖਾਨੀ ਗਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਹੀਮਸੇਨ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਅਮੀਰ ਖਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵਾਦਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਉੱਨਤ ਕੀਤਾ। ਰਜ਼ਾ ਖਾਂ ਨੇ ਸਿਤਾਰ ਦਰੁਤਲੈਅ ਦੇ ਇਕ ਬਾਜ਼ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਬਬਾਜ਼ ਜਾਂ ਰਜ਼ਾ ਖਾਨੀ ਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੈਯਪੁਰ ਘਰਾਨੇ ਦੇ ਅਮਿਤਸੇਨ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲਸੇਨ ਨੇ ਵੀ ਸਿਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਲਕੜੀ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੋਕੀ ਦਾ ਤੁੰਬਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਦੇ ਲਈ ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇਕ ਛੋਟਾ ਤੁੰਬਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਸੀ ਘਰਾਨੇ ਦੇ ਆਖਿਰੀ ਉਸਤਾਦ ਇਮਦਾਦ ਖਾਂ ਨੇ ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 23 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 19 ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਝੰਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਤਰਬ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਤਾਰ ਤੇ ਮੀਂਡ, ਘਸੀਣ ਤੋੜੇ ਅਤੇ ਝਾਲਾਂ ਬਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਇਮਦਾਦ ਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਨਾਅਤ ਖਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਲਾਲਿਤ ਖਾਂ ਨੇ ਤੁੰਬੇ ਦਾ ਆਕਾਰ ਛੋਟਾ ਕੀਤਾ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿਤਾਰ ਵਾਦਕ ਪੰਡਿਤ ਰਵਿਸ਼ੰਕਰ ਨੇ ਸਿਤਾਰ ਤੇ 'ਲਰਜ਼ ਦਾ ਤਾਰ' (ਅਤਿ ਮੰਦਰ ਸਵਰ ਦੇ ਤਾਰ) ਵਧਾਇਆ।

ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗਦੇ ਸਾਜਾ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਾਨ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅੰਗ ਵਰਣਨ:-

1. ਤੁੰਬਾ :- ਸਿਤਾਰ ਦਾ ਨਿਚਲਾ ਭਾਗ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁੰਬਾ ਕਹਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।
2. ਤਬਲੀ :- ਤੁੰਬੇ ਦਾ ਥੋੜਾ ਭਾਗ ਕੱਟ ਕੇ ਪਤਲੀ ਲਕੜੀ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਢੱਕਣ ਨੂੰ ਤਬਲੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
3. ਕਿੱਲ:- ਤੁੰਬੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤੇ ਸਿਤਾਰ ਦੇ ਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
4. ਘੁਰੱਚ :- ਤਬਲੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਲਕੜੀ ਜਾਂ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀ ਇਕ ਚੌਂਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤਾਰ ਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਘੁਰੱਚ ਜਾਂ ਬਿਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
5. ਡਾਂਡ :- ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਲੰਬੀ ਖੋਖਲੀ ਲਕੜੀ ਜਿਸ ਤੇ ਪਰਦੇ ਬੰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਂਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

6. ਗੁਲੂ :- ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਤੁੰਬੀ ਅਤੇ ਤਾਰ ਜੁੜਦੇ ਹਨ।
7. ਅੱਟੀ :- ਸਿਤਾਰ ਦੀ ਡਾਂਡ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਦੀ ਇਕ ਪੱਟੀ ਜਿਸ ਤੇ ਤਾਰ ਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਟੀ ਕਹਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।
8. ਤਾਰਗਹਿਨ :- ਅੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਗੀ ਦੂਸਰੀ ਪੱਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤਾਰਾਂ ਲਗਾ ਕੇ ਖੁੰਟੀ ਨਾਲ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਰਗਹਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
9. ਖੁੰਟੀਆਂ :- ਸਿਤਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਸਨ ਲਈ ਡਾਂਡ ਵਿੱਚ ਲਕੜੀ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁੰਟੀਆਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
10. ਮਣਕਾ :- ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਜਾਂ ਕੱਚ ਦੇ ਬਣੇ ਬਤੌਂਖ ਜਾਂ ਮੋਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਜਿਹਾ ਬਣਿਆ ਮੋਤੀ ਜਿਹੜਾ ਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਣਕਾ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

*****

ਪਾਠ-12

ਛੇਵੀਂ, ਸਤਵੀਂ ਅਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਦੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭ ਤਾਲਾਂ ਦੀ ਦੁਗਣ

ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ ਦੁਗਣ

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6
ਬੋਲ ਦੁੱਗਣ	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਨਾਧਾ</u>	<u>ਤਿੰਨਾ</u>	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਨਾਧਾ</u>	<u>ਤਿੰਨਾ</u>
ਚਿੰਨ੍ਹ	×			0		

ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ ਦੁਗਣ

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8
ਬੋਲ ਦੁੱਗਣ	<u>ਧਾਗੇ</u>	<u>ਨਾਤੀ</u>	<u>ਨਾਕੇ</u>	<u>ਪਿੰਨਾ</u>	<u>ਧਾਗੇ</u>	<u>ਨਾਤੀ</u>	<u>ਨਾਕੇ</u>	<u>ਪਿੰਨਾ</u>
ਚਿੰਨ੍ਹ	×				0			

ਤਿੰਨ ਤਾਲ ਦੁਗਣ

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
ਬੋਲ ਦੁੱਗਣ	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਧਾਤਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਤਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਧਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਧਾਤਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>	<u>ਤਾਪਿੰ</u>	<u>ਰਿਧਾ</u>
ਚਿੰਨ੍ਹ	×				2				0				3			

ਰੂਪਕ ਤਾਲ ਦੁਗਣ

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7
ਬੋਲ ਦੁਗਣ	<u>ਤਿੰਤਿੰ</u>	<u>ਨਾਧਿ</u>	<u>ਨਾਧਿ</u>	<u>ਨਾਤਿੰ</u>	<u>ਤਿੰਨਾ</u>	<u>ਪਿੰਨਾ</u>	ਪਿੰਨਾ
ਚਿੰਨ੍ਹ	0			1		2	

ਇਕ ਤਾਲ ਦੁਗਣ

ਮਾਤਰਾ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ਬੋਲ ਦੁਗਣ	<u>ਧਿੰਧਿ</u>	ਧਾਗੇ	<u>ਤੁਨਾ</u>	<u>ਕੱਤਾ</u>	ਧਾਗੇ	<u>ਪਿੰਨਾ</u>	<u>ਧਿੰਧਿ</u>	ਧਾਗੇ	<u>ਤੁਨਾ</u>	<u>ਕੱਤਾ</u>	ਧਾਗੇ	<u>ਪਿੰਨਾ</u>
		<u>ਤਿਰਕਟ</u>			<u>ਤਿਰਕਟ</u>		<u>ਤਿਰਕਟ</u>				<u>ਤਿਰਕਟ</u>	
ਚਿੰਨ੍ਹ	x		0		2		0		3		4	

*****

ਪਾਠ-13

ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ

ਰਾਗ ਦਾ ਨਾਂ	ਥਾਟ	ਵਾਦੀ	ਸਮਵਾਦੀ	ਵਰਜਿਤਸੁਰ	ਅੰਗ	ਅਵਰੋਹ	ਪਕੜ	ਗਾਉਣ ਸਮਾਂ	ਜਾਣ-ਪਛਾਣ
ਭੂਪਾਲੀ	ਕਲਿਆਣ	ਗਾ	ਧਾ	ਮ, ਨੀ	ਸਾ ਰੇ ਗ ਪ ਧ ਸਾ	ਸਾ ਧਾ ਪ ਗਾ ਰੇ ਸਾ	ਸਾ ਰੇ, ਪਾ ਗਾ ਧਾ, ਪਾ ਗਾ ਰੇ ਧਾ ਸਾ।	ਰਾਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ	ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਮ, ਨੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔੜਵ-ਔੜਵ ਹੈ।
ਦੁਰਗਾ	ਵਿਲਾਵਲ	ਮਾ	ਸਾ	ਗਾ, ਨੀ	ਸਾ ਰੇ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਸਾ।	ਸਾ ਧਾ ਪਾ ਮਾ ਰੇ ਸਾ।	ਸਾ ਰੇ ਮਾ ਪਾਮਾਰੇਧਾ ਸਾ।	ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ	ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਗਾ, ਨੀ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਔੜਵ-ਔੜਵ ਹੈ।
ਖਮਾਜ	ਖਮਾਜ	ਗਾ	ਨੀ	ਅੰਗ ਵਿਚ ਰੇ ਸੁਰ	ਸਾ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ	ਸਾ ਨੀ ਧਾ ਪਾ ਮਾ ਗਾ ਰੇ ਸਾ	ਨੀ ਧ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਮਾ ਗਾ	ਰਾਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਹਿਰ	ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਰੇ ਸੁਰ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸ਼ਾੜਵ-ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅਵਰੋਹੀ ਵਿੱਚ ਨੀ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
ਭੈਰਵੀ	ਭੈਰਵੀ	ਮਾ	ਸਾ	-	ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ	ਸਾ ਨੀ ਧਾ ਪਾ ਮਾ ਗਾ ਰੇ ਸਾ	ਮਾ ਗਾ ਰੇ ਗਾ ਸਾ ਰੇ ਸਾ ਧਾ ਨੀ ਸਾ	ਸਵੇਰ ਦਾ	ਇਸ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਰੇ ਗਾ ਪੁ ਨੀ ਸੁਰ ਕੌਮਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੁਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤੀ ਸੰਪੂਰਨ-ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ।